

Eylüldü

– Şükran Aydoğan · 18 Aralık 2015

Aniden siyah beyaz bir gün doğdu
Bazıları güneşliydi derler
İnanmayın yalan!
Eylüldü soğuktu, güneş hiç ısıtmıyordu

Caddenin en başında kara bir gölge belirdi
Sonra gürültülü bir sessizlik
Adam bağırdı
Çıkmayın sakın, sokağa çıkmayın!
Yasaktı yasaklıydı zaman
Asırlar kadar sürdü...

Yüzlerce yasak cümle karanlıđa gizlendi
Genç yüreklerin ölüme sevdası mıydı bu?
Oysa henüz çok erkendi
Dar/ađaçların gölgesinde güller solarken

Adam tekrar bağırdı
Hükmün zulmüne tutsak
İtiraza zebun
Asın!

Vakit gece
Tarih utanç içinde
Tarihin boynu bükük
Tazecik bir mezar
Tüyü bitmedik yetim belki
Yasak kurbanları
Ađlama anne ölmedim ki
Toprak asi, musalla anarşist

Ah can!
Kardeş elinden mi geldi ölüm
Ya sen deniz gözlü sabi?
Bulutlar kadar maviyken ideallerin

Kim kırdı yüregindeki martının kanatlarını?

Adam bağırdı susun!

Şikâyet etmeyin

Konuşmayın, hatta düşünmeyin!

Sokaklar karanlık

Caddeler ürkek

Kapalı perdelerin ardında keder

Eylüldü soğuktu

Her yâd edilişinde titreyen

Tüklenen bir soluktu.

Şükran Gülce naz AYDOĞAN